

Напролѣтъ, когато пристигатъ *жеравитѣ*, децата, събрани на купища по улицитѣ, пѣятъ :

Жѣрави — Дунави,
не ходете край морето :
има зърно пипѣрено,
хапнеш го, плюйнуш го,

.....
Наща *клочка* : клоч, клоч, клочъ ! и т. н.

Когато децата си мѣнятъ жбитѣ, майкитѣ имъ ги учатъ да хвърлятъ на кщния покривъ падналия жбъ съ следнитѣ думи :

На ти, врѣно, костень жбъ,
да ми дадешъ желѣзень !

(Въ други случай Сливенци не употрѣбаватъ думата *врѣна*, която сж забравили а само *гѣрга* и *гѣрванъ*).

Хванатия отъ децата охлювъ трѣбва да си покаже *рогитѣ*, когато му пѣятъ :

Охлюв, бофлюв,
извади си рогата,
да ги видимъ, черни ли сж, бѣли ли сж ?

На натъртенитѣ или ударенитѣ по главата деца или при падане майкитѣ имъ пѣятъ :

Бай, бай, кѣтурка,
да оздрави пѣтурка.

Презъ дългитѣ зимни нощи децата си гаткатъ така ;

Орли падатъ,
Де падатъ ?
— Край селото ;
на колко ?

— На единъ *копѣнекъ*, една *копѣница*, три пѣтлѣта и два *ѣрчета* (Отговаря се, следъ като се налучи дома, семейството, което се състои и отъ единъ мжжъ — *копѣнекъ*, една жена — *копѣница*, три момчета и две момичета).

При игране или закачки, децата се дразнятъ между другото и съ думитѣ :